

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120012288
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120012288.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obvineného L. W. U., pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 28. apríla 2021, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.12.2020, sp. zn. 1T/71/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 1T/71/2020 zo dňa 22.12.2020 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. v spojení s § 214 ods. 1 Tr. por. trestnú vec obvineného L. W. U., nar. XX.XX.XXXX v N. N., trvale bytom A. X. XXX/XX, Z., pre skutok obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica číslo 3 Pv 24/20/6601-20 z 19.10.2020, kvalifikovaný ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

06.09.2019 v čase okolo 13.45 hodine v oblasti s názvom „A. G.“, lokalita v katastrálnom území Z. na parcele KN-E XXXX (orná pôda) zapísaná na liste vlastníctva pod č. XXXX, ktorá sa nachádza v ochrannom pásme D. A. D. H., neoprávnene, bez súhlasu a udelenej výnimky jazdil motorovým vozidlom zn. V. F., evidenčné číslo N. XXX EL červenej farby a následne jazdil na terénnej bugine nezisteného typu a evidenčného čísla po lúke, napriek tomu, že uvedená parcela sa v zmysle ustanovenia § 17 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov nachádza v druhom stupni ochrany, kde je jazda motorových vozidiel bez povolenia zakázaná podľa ustanovenia § 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, teda v rozpore so všeobecne záväzným predpisom na ochranu prírody a krajiny neoprávnene jazdil motorovým vozidlom, motorovou štvorkolkou na poľnohospodárskom pozemku,

postúpil Okresnému úradu Banská Bystrica, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť pre nesprávnosť výroku, a to písomným podaním zo dňa 21.01.2021, doručeným okresnému súdu 22.01.2021. V jeho dôvodoch primárne poukázal na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresným súdom aplikáciou ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., teda, že vo veci nedošlo k naplneniu materiálnej stránky prečinu, a to aj napriek tomu, že vo veci boli naplnené formálne znaky prečinu.

Na uvedenom pozemku obvinený neoprávnene jazdil aj na motorovej bugine (teda nielen 30 m od hranice pozemku - ochranného pásma). Skutočnosť, že vstup do ochranného pásma nebol označený sťažovateľ vníma v kontexte, že obvinený ako vodič motorového vozidla podľa jeho vyjadrenia išiel zo smeru D. cesty, ktorá sa v danom úseku nenachádzala v chránenej oblasti a ani netvorí hranicu s národným parkom. Obvinený ako vodič motorového vozidla mal v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č.

8/2009 Z. z. o cestnej premávke mal použiť motorové vozidlo len na ceste (v zmysle predmetného zákona sa za cestu považujú len diaľnice, cesty, účelové a miestne komunikácie). Jazda mimo cesty, ktorá bola v tomto prípade vykonaná odbočením do inkriminovanej lokality po poľnej ceste, musí byť legitimizovaná všeobecne záväznými právnymi predpismi, v danom prípade takýto legitímny dôvod v konaní obvineného absentuje, týmto dôvodom bola jazda na motorovej bugine. Chránené územia v zmysle ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane prírody a krajiny sa označujú v zmysle ust. § 52 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny tabuľami so štátnym znakom Slovenskej republiky a s nápisom. V nadväznosti na ust. § 19 ods. 1 posledná veta Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z.z. je možné deklarovať, že prechod, cez ktorý išiel obvinený, nemožno považovať za pozemnú komunikáciu, na ktorej mala byť obligatórne uvedená tabuľa. Všetky ďalšie sprievodné označenia (na stromoch lesných porastov, drevené stĺpiky, jednoduché oplotenia) nemajú praktický význam pre vodičov motorových vozidiel, pretože tí sa na hraniciach mimo ciest nachádzajú ani nemali (bez zákonného dôvodu).

Poukazuje na samotný prístup obvineného ku skutku, kedy tento účelovo uvádza zavádzajúce skutočnosti, že na pozemok išiel z dôvodu, že jeho kamarát N. U. mal zdravotné problémy, neskôr uvádzal, že je správca príľahlého pozemku, ďalej uviedol, že si nebol vedomý pomerov, čo považuje tiež za účelové, pretože obvinený má trvalé bydlisko v Z., teda logicky si je vedomý skutočnosti, že uvedená oblasť sa nachádza v ochrannom pásme D. H..

Vzhľadom na uvedené dôvody neboli splnené podmienky na aplikáciu materiálneho korektívu a žalovaný skutok je trestným činom, preto navrhol krajskému súdu, aby rozhodol postupom podľa ust. § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por.

K sťažnosti okresného prokurátora sa vyjadril obvinený prostredníctvom svojho obhajcu, písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.02.2021, v ktorom primárne v plnom rozsahu zotrval na vyjadreniach uvedených v sťažnostiach proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 16.01.2020 a proti uzneseniu o rozšírení obvinenia zo dňa 03.08.2020. Zároveň sa pridrižiava argumentov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia o postúpení veci Okresnému úradu Banská Bystrica.

Ďalej dáva opätovne do pozornosti skutočnosť, že v zmysle Nariadenia vlády č. 182/1997 zo dňa 17.06.1997 o Národnom parku D. H. sa hranica ochranného pásma D. A. D. H. za obcou Z. H. stáča na západ a pokračuje po miestnej komunikácii až po most, kde sa pri D. prírodnej rezervácii A. napája na štátnu cestu č. XX. Po nej prechádza západným smerom po most na D. potoku v N. N. - miestna časť Z.. O. časť Z. ale nie je v súlade s reálnym stavom natura vzhľadom k tomu, že zo žiadnej dostupnej mapovej dokumentácie nevyplýva, že by cez miestnu časť Z. tiekol D. potok. Deklarácia Štátnej ochrany prírody o pokračovaní hranice ochranného pásma od štátnej cesty č. XX je nesprávna, nezodpovedá skutkovému stavu, a preto je otázne, či sa v mieste, kde sa mal obvinený nachádzať s motorovým vozidlom, nachádza aj ochranné pásma D. parku D. H.. Z momentálneho porovnania vyhlášky a stavu označenia ochranného pásma je zjavný nesúlad, ktorý spôsobuje nemožnosť určenia hranice ochranného pásma, čo je predpokladom pre vyhodnotenie konania obvineného ako konania zakladajúceho znaky trestného činu porušovania ochrany rastlín a živočíchov. Podľa zverejnenej mapy na webovej stránke maps.sopsr.sk sa obvinený nenachádzal v ochrannom pásme, pretože motorové vozidlo sa podľa zverejnenej mapy nachádzalo mimo ochranného pásma. Miesto vstupu na toto miesto cez D. potok nebolo nijakým spôsobom označené, nenachádza sa tu nijaká značka, z ktorej by vyplývalo, že sa vstupuje do ochranného pásma D. parku D. H.. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok NS SR z 01.07.2010 sp. zn. 8Stp/1/2010.

Konanie obžalovaného možno v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, bez pochyb považovať za priestupok. Obžalovaný svojím konaním spôsobil škodu, ktorá bola zanedbateľná a ktorej výšku nedokázal vyčíslieť ani svedok O.. O. Y. ako predseda roľníckeho družstva Z., miesto, kadiaľ obžalovaný prechádzal, nebolo v zmysle platných právnych predpisov riadne označené, a napokon nebol preukázaný úmysel obžalovaného spáchať jemu za vinu prisudzovaný trestný čin. Nositeľmi dôkazného bremena v trestnom konaní sú pritom predovšetkým orgány činné v trestnom konaní, najmä prokurátor.

Záverom preto navrhol, aby odvolací súd sťažnosť prokurátora zo dňa 21.01.2021 v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd zistil, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nebola podaná dôvodne.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil prakticky tým, že skutok sa mohol stať spôsobom popísaným v obžalobe spĺňajúc formálne znaky prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. Súčasne však konštatoval, že žalovaný skutok nedosahuje mieru závažnosti presahujúcu nepatrnú závažnosť, aby mohol byť právne posúdený ako trestný čin s poukazom na materiálnu stránku prečinu obsiahnutú v § 10 ods. 2 Tr. zák. Obligatórne (s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 16.06.2015 sp. zn. Tpj 67/2014) skúmal materiálnu stránku žalovaného prečinu, podľa ktorého medzi zákonné znaky prečinu podľa § 10 Tr. zák. nepatria len znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona, ale aj znak závažnosti prečinu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. (materiálny korektív). V tejto súvislosti prihliadal aj na princíp trestného práva „ultima ratio“ vyjadrujúci subsidiaritu trestnoprávnej represie. Vyhodnotením výpovedí svedkov, ako aj v spise zabezpečených listinných dôkazov v súvislosti so spôsobom vykonania činu a jeho následkami, je obvinený zo spáchania žalovaného skutku usvedčovaný výpoveďou svedka O.. O. Y., podľa ktorého obvinený zašiel motorovým vozidlom do vzdialenosti asi 30 metrov od hranice pozemku. Škoda spôsobená konaním obvineného na poraste, sa nedala vyčíslieť z dôvodu, že bola zanedbateľná. Pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný, podľa výpovede tak obvineného ako aj svedka O.. Y. sa v čase spáchania skutku v mieste prechodu obvineného na územie ochranného pásma chráneného územia nenachádzalo žiadne značenie upozorňujúce na túto skutočnosť. V súvislosti s mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a, sa obvinený snažil zbaviť zodpovednosti poukazovaním na neznalosť pomerov, prípadne na dlhodobé zaužívané užívanie poľnej cesty cez chránený pozemok miestnymi obyvateľmi. Uvedené okolnosti obvineného nezabavujú zodpovednosti za jeho konanie, tieto avšak spochybňujú zavinenie obvineného z pohľadu nevedomosti. Konanie obvineného podľa zistení prvostupňového súdu nebolo spôsobilé ohroziť alebo poškodiť ochranu prírody v takej intenzite, aby ho bolo možné kvalifikovať ako trestný čin. Objektívna stránka skutkovej podstaty žalovaného prečinu nevyžaduje spôsobenie následku, napr. v podobe škody, keďže ide o ohrozovací trestný čin. Aby konanie smerujúce k porušeniu ochrany prírody dosiahlo kvalitu trestného činu, musí byť spôsobilé ochranu prírody porušiť. Zo skutkovej vety podanej obžaloby nie je zrejmé, akým spôsobom bola ochrana prírody a krajiny porušená, okrem toho, že obvinený neoprávnene jazdil na území, na ktoré sa vzťahuje ochrana, ktoré konanie môže byť priestupkom. Iným spôsobom, ako mierou závažnosti konania, nie je možné odlišiť priestupok na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 92 ods. 1 písm. c) v spojení s § 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny a trestný čin podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. Teda podľa záveru okresného súdu nebola naplnená materiálna stránka skutkovej podstaty žalovaného prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, keďže závažnosť spáchaného trestného činu je nepatrná. Žalovaný skutok by však mohol byť prejednaný ako priestupok podľa § 92 ods. 1 písm. c) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny. Krajský súd sa s týmito závermi okresného súdu stotožnil, a keďže okresný súd napadnuté rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil, krajský súd na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje, pretože opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné.

V reakcii na sťažnostné námietky odvolací súd poznamenáva, že tieto sú takého charakteru, ktorý ho nepresvedčil, aby prijal iné rozhodnutie, zhodné s názorom vysloveným v sťažnosti. Aj odvolací súd po preskúmaní a vyhodnotení celej dôkaznej situácie vyplývajúcej zo spisového materiálu dospel k záveru, že vychádzajúc z ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák., je závažnosť činu obvineného zo spáchania, ktorého bol usvedčovaný výpoveďou svedka O.. O. Y. a v spise zabezpečenými listinnými dôkazmi, nepatrná. V súlade s uvedeným ustanovením v prospech obvineného svedčia, najmä spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia, ale aj jeho pohnútky. V tejto súvislosti

prihliadol na celkovú vzdialenosť neoprávnenej jazdy obvineného na motorovom vozidle a na motorovej štvorkolke na poľnohospodárskom pozemku od hranice ochranného pásma, ktoré nebolo označené, ani prístup naň žiadnym spôsobom zamedzený, ako aj na skutočnosť, že obvinený ihneď rešpektoval výzvu na opustenie miesta protiprávneho konania, keď týmto jeho konaním bola na trávnom poraste spôsobená zanedbateľná škoda, ktorá nebola z uvedeného dôvodu ani vyčíslená.

Obvinený L.. W. U. tak, ako správne argumentoval prvostupňový súd v napadnutom uznesení, preto nenaplnil všetky zákonné znaky predmetného prečinu. Z tohto dôvodu, nie je možné jeho konanie právne kvalifikovať ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. Zákonne si potom počínal okresný súd, keď postúpil vec podľa § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. v spojení s § 214 ods. 1 Tr. por. príslušnému okresnému úradu, ktorý môže skutok prejednať ako priestupok podľa § 92 ods. 1 písm. c) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd sťažnosť okresného prokurátora za nedôvodnú, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď túto sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.